

Arrest

nr. 88 234 van 26 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 1 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. OEYEN en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierraleoons staatsburger van Mandingo origine te zijn afkomstig van Joru in Kenema district. Uw vader is van Mandingo origine en uw moeder is van Mende origine. Uw ouders scheidden toen u klein was en u hebt geen nieuws meer van uw moeder. Uw vader hertrouwde met andere vrouwen. U hebt twee kinderen die bij hun moeders in Freetown verblijven. Bij het begin van de oorlog in 1992 verliet u Joru en u vluchtte voor een jaar naar Kenema. U ging in 1993 naar Freetown, waar u in Lumley verbleef tot in 2011. Uw vader was imam in Joru en u bent opgegroeid als praktiserend moslim. U bent sinds 2007 lid van de Sierra Leone People's Party (SLPP). U behoorde tot de jongerenafdeling van de partij en u woonde de bijeenkomsten bij.

Uw vader is op 9 augustus 2011 overleden toen hij per telefoon vernam dat u was bekeerd tot het christendom. U was in 2011 in contact gekomen met pastoor (P.K.) en u begon naar de kerk te gaan. Op 7 augustus 2011 was u niet aanwezig op de maandelijkse familiebijeenkomst, omdat u naar kerk ging. Uw oom vroeg naar uw afwezigheid op de familiebijeenkomst. U antwoordde dat u naar de kerk was. Uw oom begon u te slaan. Uw vader werd op de hoogte gesteld van uw bekering en hij is flauwgevallenen, waarna hij later is overleden. Uw vader werd op 10 augustus 2011 in Joru begraven, maar u werd door uw ooms niet toegelaten om de begrafenis bij te wonen. Op 20 augustus 2011 keerde de familie terug naar Freetown. Die dag werd uw huis in brand gestoken. Uw familie zocht een manier om u kwijt te geraken. Uw neef brak het raam en hielp u het huis te verlaten. U kwam buiten en u werd geslagen. De jongens van de buurt hielpen u uit de handen van uw ooms en belden een taxi. U verliet Freetown en u vertrok naar Bo. U logeerde er bij een vriend (A.S.). U werd op 9 september 2011 in Bo opgepakt door de politie. De gekozen presidentskandidaat voor de verkiezingen van 2012, Julius Maade Bio, kwam in Bo de bevolking bedanken. Er was een meeting gepland, maar leden en supporters van de regeringspartij APC (All People's Congress) gooiden stenen. Julius Maade Bio werd geraakt aan het hoofd en naar het ziekenhuis gebracht. De jongeren van SLPP reageerden en het APC kantoor werd in brand gestoken. De politie kwam tussen in de confrontatie. Velen werden gearresteerd. Uw vriend (A.) bevond zich in de menigte en liep het huis binnen. De politie zat achter hem aan en jullie werden beiden gearresteerd. Jullie werden samen met anderen in een vrachtwagen gezet en naar de gevangenis in Pademba Road, Freetown gebracht. U werd opgesloten. Een vrouw, lid van de kerk, kwam u bezoeken en vroeg waarom u opgesloten zat. U legde haar uw situatie uit en vroeg haar om uw pastoor te contacteren. De pastoor stuurde Mr (D.) naar de gevangenis. Twee dagen later vroeg een agent u om het toilet te ledigen. U ging buiten en de agent zei u weg te gaan. Mr (D.) stond u op te wachten en bracht u naar het huis van de pastoor. U verbleef bij uw pastoor (P.K.) tot aan uw vertrek. U hebt Sierra Leone per vliegtuig verlaten op 12 januari 2012 en op 16 januari 2012 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen met uw familie na uw bekering tot het christendom en omwille van politieke problemen met de autoriteiten, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt daadwerkelijk te zijn bekeerd tot het christendom. U verklaart dat u sinds 2011 naar de kerk ging en avondles volgde (zie gehoor CGVS, p.5). U stelt dat de pastoor langskwam daar waar u verkocht en hij er predikte. Wanneer u wordt gevraagd waarom u zich bekeerde, antwoordde u dat de pastoor u vertelde over Jezus, dat als u gelooft, u in de hemel zal komen (zie gehoor CGVS, p.4). U voegt toe dat hetzelfde wordt gezegd in de moskee als in de kerk en dat u besloot om u te bekeren. Uw verklaring dat in de bijbel er niets wordt gezegd over Mohamed en er in de koran – en de bijbel – wordt gesproken over Christus, waardoor u gelooft in Christus (zie gehoor CGVS, p.4), houdt geen steek. Het is echter merkwaardig dat u, opgegroeid als praktiserend moslimgelovige en zoon van een imam (zie gehoor CGVS, p.4), niet zou weten dat de profeet Mohamed pas enkele eeuwen na Christus werd geboren (zie informatie in het administratief dossier), waardoor het voor de hand ligt dat er niet werd gesproken over Mohamed in de bijbel. U vermeldt meermaals dat u zich wilde laten dopen, zowel in Sierra Leone als in België (zie gehoor CGVS, p.5). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u niet blijkt te weten welke handelingen er precies bij een doopsel worden uitgevoerd. U antwoordt aanvankelijk het niet te weten omdat u niet gedoopt bent (zie gehoor CGVS, p.5). Daarna voegt u toe dat u slechts van vrienden vernam dat u in water wordt gedompeld, u brood te eten krijgt en u gezegend wordt met de heilige geest (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer u wordt gevraagd wat de betekenis van Pasen verwijst u naar het einde van de vasten (zie gehoor CGVS, p.6). U blijkt niet te hebben gehoord van de donderdag voor Pasen, maar wel over Goede Vrijdag. U geeft aan dat op Goede Vrijdag de zonden worden vergeven, maar u blijkt niet te weten wat er met Jezus is gebeurd op Goede Vrijdag (zie gehoor CGVS, p.6). Het is ongeloofwaardig dat u voor wat Goede Vrijdag betreft zelf niet het verband legt met het verhaal van de arrestatie en kruisiging van Jezus, wat u even later tijdens het gehoor van het Commissariaat-generaal zelf aanhaalt (zie gehoor CGVS, p.6). Daarbij is het weinig aannemelijk dat iemand die elke avond godsdienstles volgt en wekelijks naar de kerk gaat, geen enkel ander verhaal of passage uit de Bijbel of een voorbeeld wat er werd gepredikt kan uiteenzetten (zie gehoor CGVS, p.6). Van iemand die zo intens bezig zou zijn met zijn geloof en zijn bekering kan verwachten worden dat hij meer kennis zou hebben over zijn geloof. Aldus maakt u niet aannemelijk dat u zich zou bekeerd hebben, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen met uw familie omwille van uw bekering.

Gezien uw beweerde bekering en de problemen met uw familie voor u de aanleiding vormden om Freetown te verlaten en naar Bo te gaan, wat u echter niet aannemelijk maakte, kan ook verder geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die u in Bo zou hebben gekend.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De overige door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De lidkaart (n°14987) en bijdragekaart van de partij SLPP betreffen uw lidmaatschap bij deze partij, maar vormen geen bewijs van de door u aangehaalde problemen omwille van uw lidmaatschap. De lidkaart van de Evangelical Lutheran Church kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw bekering en beweerde religieuze overtuiging niet herstellen. Er dient immers te worden gewezen op het feit dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Het krantenartikel uit *The New Storm* dd.23.9.2011 stelt dat u (S.K.) gezocht wordt naar aanleiding van de incidenten die in Bo zouden hebben plaatsgevonden. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de eerste, de tweede en elfde pagina 23 september 2011 als datum vermelden, maar dat op de overige pagina's de strook waarop normaliter de datum staat werd afgeknipt. Op één van de afgeknipte pagina's (i.c. deze waarop het artikel 'The identity of APC can't be changed' staat, is nog net te lezen dat deze gedateerd is op 22nd september 2011, wat bijgevolg afwijkt van de datum op hogervermelde pagina's. Dit roept vragen op bij de authenticiteit van deze krant. In het artikel wordt verder gesteld dat (S.K.) (u dus) gezocht wordt als zijnde actief betrokken bij het gooien van stenen naar en het verwonden van oppositieleider Maada Bio, hetgeen verwondering wekt omdat u net het tegendeel beweerde. U verklaarde immers een aanhanger te zijn van Maada Bio en van SLPP en stelde dat de stenen die hem verwondden gegooid werden door aanhangers van APC. U verklaarde in strijd met de inhoud van het krantenartikel gezocht te worden wegens vermeende deelname aan brandstichting van het kantoor van APC (zie gehoor CGVS, p. 9-10). Verder staat ik het artikel ook dat u op borg bent vrijgekomen, wat niet overeenstemt met uw verklaringen op het Commissariaat-generaal, waarin u verklaart dat u niet weet wat er werd geregeld zodat u weg geraakte uit de gevangenis (zie gehoor CGVS, p.11). U geeft aan dat een man naar de gevangenis kwam en u twee dagen later door een agent werd gevraagd om het toilet te ledigen, waarna u werd gezegd dat Mr (D.) u opwachtte in een wagen (zie gehoor CGVS, p.11). Het is weinig geloofwaardig dat u niet zou weten dat u op borg was vrijgekomen. De inhoud van de door u neergelegde krant gaat dus op essentiële punten in tegen uw verklaringen, hetgeen een bevestiging vormt voor de eerder gemaakte opmerking dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in Bo.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker vraagt om aan hem hetzij de vluchtelingenstatus toe te kennen overeenkomstig artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève *juncto* artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), hetzij de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is hoofdzakelijk gebaseerd op het gegeven dat verzoeker zijn bekering tot het christendom niet aannemelijk heeft gemaakt maar besteedt geen aandacht aan de risico's die hij bij een terugkeer naar Sierra Leone loopt omwille van zijn lidmaatschap van de SLPP en zijn betrokkenheid bij de schermutselingen op 9 augustus 2011 in Bo.

Verzoeker stelt zich wel degelijk tot het christendom te hebben bekeerd. Bovendien werd hij praktiserend christen en woonde hij op regelmatige basis kerkvieringen bij. Verzoeker betoogt dat zijn verklaringen op dit punt niet kunnen worden betwist. Hij staaft zijn bekering met een lidkaart van de Evangelische Lutheraanse Kerk in Sierra Leone waaruit blijkt dat hij sedert augustus 2011 lid was van deze kerk. De redenen die verweerder aanhaalt om zijn verhaal als ongeloofwaardig te bestempelen zijn niet overtuigend. Verzoeker is van eenvoudige afkomst, leerde nooit lezen en schrijven en groeide op in een moslimfamilie zodat van hem geen uitgebreide kennis van de christelijke geloofsleer mag worden verwacht. Uit de beschrijving van verweerder blijkt dat hij wel enige basiskennis had over de christelijke

geloofsleer. Zo was hij op de hoogte van het feit dat Mohamed in de Bijbel niet wordt genoemd maar dat Christus in de Koran wel wordt vernoemd. Dat dit logisch is doet geen afbreuk aan de juistheid van deze stelling en ondermijnt zijn geloofwaardigheid niet. Tijdens het gehoor bleek verder dat verzoeker, zij het bondig, onder meer kon uitleggen wat het doopsel inhoudt en wat wordt gevierd op Pasen. Aan het feit dat hij tot vandaag regelmatig kerkvieringen bezoekt wordt geen aandacht besteed. Verweerder heeft aldus onvoldoende gemotiveerd en niet te rechtvaardigen gevolgtrekkingen gemaakt. Tevens wordt geweigerd betekenis te hechten aan de lidkaart van de Evangelische Lutheraanse Kerk in Sierra Leone en wordt op deze manier op ongeoorloofde manier voorbijgegaan aan een belangrijk stuk ter staving van verzoekers relaas, te meer daar de opvatting dat hij zijn bekering niet aannemelijk maakt op los zand is gestoeld. Verweerder beoordeelt niet de geloofwaardigheid van de verklaring dat verzoeker omwille van zijn bekering en het overlijden van zijn vader riskeert te worden gevisieerd door zijn familie. Bijgevolg is de wettelijke motiveringsplicht, opgenomen in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, geschonden.

Verzoeker benadrukt voorts dat de bestreden beslissing amper ingaat op zijn politieke activiteiten als lid van de SLPP en zijn vermeende betrokkenheid bij de schermutselingen met de APC-aanhangers naar aanleiding van de toespraak van Julius Maade Bio op 9 september 2011. In uiterst summiere bewoordingen en op ongemotiveerde wijze worden dit lidmaatschap, deze betrokkenheid en de hieruit voortvloeiende problemen in twijfel getrokken. Opnieuw schendt verweerder aldus de wettelijke motiveringsplicht, zoals opgenomen in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker voert aan dat hij op basis van het voorgaande en zijn asielrelaas bij een terugkeer naar Sierra Leone riskeert te worden vervolgd omwille van zijn religieuze en politieke overtuiging en dat hij onmogelijk de bescherming van zijn land kan inroepen.

2.1.2. Verzoeker voegt, naast een stuk dat verder niet relevant is voor de inhoudelijke beoordeling van zijn asielaanvraag (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 6), ter staving van zijn relaas volgende stukken bij het verzoekschrift: kopieën van de lidkaart van de Evangelische Lutheraanse Kerk in Sierra Leone, de lidkaart van de SLPP en het krantenartikel uit *The New Storm* van 23 september 2011 die reeds bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) werden neergelegd en een internetartikel van de website van Sierra Express Media van 12 september 2011 aangaande het geweld in Bo op 9 september 2011 (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 2-5).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een attest en een aantal foto's neer waaruit blijkt dat hij in België werd gedoopt in juli 2012 (rechtsplegingdossier, stuk 8).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de voormelde wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de

Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn moeder, zijn opeenvolgende verblijfplaatsen en zijn beroepsactiviteiten in zijn land van herkomst, hetgeen zijn algehele geloofwaardigheid danig ondermijnt. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweerde verzoeker immers dat zijn moeder reeds was overleden (administratief dossier, stuk 10, verklaring, nr.12), terwijl hij bij het CGVS uitdrukkelijk verklaarde dat zijn moeder nog in leven was (administratief dossier, stuk 5, p.2). Verder verklaarde verzoeker bij de DVZ dat hij van zijn geboorte tot ongeveer zes of zeven jaren voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst in januari 2012 in Kenima woonde en dat hij vervolgens, de laatste zes tot zeven jaren, woonde in Lombi in Freetown (administratief dossier, stuk 10, verklaring, nr.9). Bij het CGVS stelde hij echter dat hij van zijn geboorte tot in 1992 in Joru woonde, dat hij vervolgens gedurende slechts één jaar in Kenima woonde en dat hij daarna en voorafgaand aan zijn vertrek uit zijn land van herkomst gedurende ongeveer achttien jaren in Lombley in Freetown woonde (administratief dossier, stuk 5, p.3). Bovendien verklaarde verzoeker in de vragenlijst, gevraagd naar zijn beroep, dat hij de laatste tien jaren voor zijn vertrek opereerde als zelfstandig schoenenverkoper (administratief dossier, stuk 10, vragenlijst, p.2), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat hij aanvankelijk "*mecaniek*" deed, dat hij hierna handelde in gebruikte elektronica en dat hij nooit ander werk heeft gehad (administratief dossier, stuk 5, p.4).

Verzoeker voert aan in zijn land van herkomst problemen te hebben gekend met zijn familie ingevolge zijn bekering tot het christendom. Verzoeker vertoonde bij het CGVS echter een dermate frappant gebrek aan kennis omtrent de christelijke geloofsleer dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde bekering (administratief dossier, stuk 5, p.5-6). Verzoeker bleek immers niet te hebben gehoord over de donderdag voor Pasen. Hij stelde wel te hebben gehoord van Goede Vrijdag, doch wat er met Jezus gebeurde op Goede Vrijdag bleek hij niet te weten. Even verder haalde hij weliswaar aan dat Jezus werd gearresteerd, geslagen en gekruisigd doch hij linkte deze feiten nergens aan Goede Vrijdag, nochtans de dag wanneer deze volgens de christelijke geloofsleer hebben plaatsvonden (administratief dossier, stuk 14: landeninformatie). Wanneer aan verzoeker werd gevraagd wat Pasen is, antwoordde hij dat op deze dag, zoals bij de moslims, het einde van de vasten wordt gevierd. Wat er met Jezus gebeurde op Pasen wist verzoeker echter niet. Bovendien kon verzoeker geen concrete voorbeelden geven van christelijke gebeden en was hij evenmin in staat om, benevens het gegeven dat Jezus werd verraden, gearresteerd, geslagen en gekruisigd, enig ander verhaal uit de bijbel te noemen. Verzoeker tracht ten onrechte zijn verregaande onwetendheden te vergoelijken. Van iemand die afkomstig zou zijn uit een moslimfamilie, die tegen de wil van deze familie in en ondanks dat hij aangaf te riskeren bij een bekering te worden onthoofd de bewuste keuze zou hebben gemaakt om zich toch te bekeren, die daarom iedere avond lessen volgde in de kerk met het oog op een nakend doopsel en die op wekelijkse basis naar kerkvieringen ging (administratief dossier, stuk 5, p.4-6), mag een meer gedegen kennis worden verwacht omtrent het voorgaande. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende bekering in zijn land van herkomst, kan evenmin geloof worden gehecht aan het feit dat zijn vader hierdoor zou zijn overleden, noch aan de problemen die hij ingevolge zijn bekering zou hebben gehad met zijn familie en ingevolge dewelke hij naar Bo zou zijn verhuisd.

Verzoeker legde bovendien herhaaldelijk manifest tegenstrijdige verklaringen af omtrent de problemen die hij na zijn verklaarde verhuis naar Bo zou hebben ondervonden ingevolge zijn lidmaatschap van de SLPP en zijn betrokkenheid bij het geweld in Bo op 9 september 2011, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn relaas nog verder ondermijnt.

Verzoeker verklaarde aangaande de feiten die plaatsvonden tijdens de rally in de vragenlijst: "*Er werd gevochten en het huis van SLPP werd in brand gestoken*" (administratief dossier, stuk 10, vragenlijst, p.3). Deze verklaring kan niet worden gerijmd met het bij het verzoekschrift gevoegde internetartikel noch met verzoekers verklaringen bij het CGVS, volgens dewelke niet het SLPP gebouw maar wel het APC gebouw in brand werd gestoken (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 4; administratief dossier, stuk 5, p.9-10).

Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af inzake zowel de duur van zijn opsluiting naar aanleiding van het geweld in Bo als de manier waarop hij zou zijn ontsnapt. In de vragenlijst verklaarde hij: *"Ik heb 3 weken in een cel vastgezet"*. Tevens blijkt uit zijn verklaringen in de vragenlijst duidelijk dat hij bij zijn ontsnapping werd geholpen door een man, daar waar hij aangaf: *"Er kwam iemand mij bezoeken in de gevangenis en ik vertelde hem mijn problemen. Hij ging op zijn beurt naar een priester en die zocht iemand om voor mijn vrijlating te zorgen"* (administratief dossier, stuk 10, vragenlijst, p.2-3). Bij het CGVS verklaarde verzoeker echter dat hij op 9 september werd gearresteerd en op 23 september de gevangenis kon verlaten, hetgeen betekent dat hij slechts twee weken zou zijn opgesloten. Bovendien beweerde hij nu dat hij bij zijn ontsnapping werd geholpen door een vrouw. Hij verklaarde immers: *"(...) ik zag een vrouw die lid was van de kerk. De vrouw vroeg waarom ik er was, ik legde het uit. Ik vroeg haar om pastoor te vragen om mij te helpen"* en stelde even verder: *"Ik legde aan de zuster uit, die ging doorvertellen aan pastoor. De pastoor sprak met een man, die naar mij kwam"*. Het voormelde klemt nog des te meer daar verzoeker bij het CGVS niet in staat bleek de naam te geven van de vrouw die hem hielp ontsnappen (administratief dossier, stuk 5, p.3, 10-11).

Verzoeker legde daarenboven uiterst vage verklaringen af aangaande zijn beweerde detentie en vrijlating. Zo beweerde hij enerzijds dat hij samen met zijn vriend A.S., bij wie hij woonde, zou zijn gedetineerd omwille van diens betrokkenheid bij het geweld in Bo doch kon hij anderzijds niet preciseren wat diens precieze betrokkenheid bij deze feiten was, waarom hij vluchtte en waarom hij werd gevisieerd door de politie. Deze onwetendheid klemt nog des te meer daar verzoeker beweerde samen met deze vriend te zijn opgesloten in één cel. De namen van hun twintig andere celgenoten of de reden waarom deze werden opgesloten wist verzoeker evenmin. Hoe zijn vrijlating werd geregeld door de pastoor bleek hij ook niet te weten. Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat hij zich hierover zou hebben geïnformeerd bij deze pastoor wanneer deze hem vervolgens hielp onderduiken en het land hielp ontvluchten (administratief dossier, stuk 5, p.11-13).

Verzoeker brengt bovendien niet het minste begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid en nog des te meer klemt daar hij over deze reisweg ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Hij bleek immers niet in staat aan te geven of er al dan niet een visum in het paspoort werd opgenomen dat voor zijn reis werd gebruikt, wist niet welke vlucht hij nam, kon niet preciseren met welke vliegtuigmaatschappij hij zou hebben gereisd en wist niet op welke luchthaven hij zou zijn geland. Hoe zijn reis werd geregeld door de pastoor die hem hielp wist hij evenmin (administratief dossier, stuk 5, p.12-13).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit relaas kunnen herstellen.

Dient immers te worden opgemerkt dat de neergelegde lidkaart van verzoekers kerk geenszins opweegt tegen de aperte lacunes in zijn kennis omtrent de christelijke geloofsleer en het voorgaande bijgevolg niet kan ontkrachten (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 2; administratief dossier, stuk 13: documenten). Zulke lidkaart heeft geen officiële bewijswaarde en betreft een stuk waaraan slechts een ondersteunende waarde kan worden gehecht. Gezien de lidkaart *in casu* niet wordt neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas kan hieraan geen bewijswaarde worden toegekend.

Wat betreft het neergelegde doopattest (rechtsplegingdossier, stuk 8), dient te worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien hoe het gegeven dat verzoeker zich, verscheidene maanden na het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS en na het ontvangen van de negatieve bestreden beslissing, in de loop van onderhavige beroepsprocedure alsnog heeft laten dopen in België in juli 2012 afbreuk zou kunnen doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de beweerde bekering in zijn land van herkomst en de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid. Gelet op deze vastgestelde ongeloofwaardigheid, maakt hij evenmin *in concreto* aannemelijk dat hij ingevolge zijn bekering in België problemen zou kennen met zijn familie bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Hoe dan ook toont hij, gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn beweerde problemen met de overheid in Bo, niet aan dat hij om aan eventuele problemen met familieleden te ontkomen zich niet buiten het bereik van zijn familie en elders in zijn land zou kunnen vestigen. Voorts kan worden opgemerkt dat het feit dat verzoeker zijn beweerde bekering, geloofsovertuiging en problemen voorafgaand aan zijn vertrek uit zijn land van herkomst en voorafgaand aan het gehoor bij het CGVS niet aannemelijk heeft gemaakt, hetgeen doet vermoeden dat zijn handelwijze in België is ingegeven door opportunisme en niet kan aanzien worden als een daadwerkelijke en oprechte geloofsovertuiging.

Nog daargelaten dat lidkaarten van een politieke beweging geen officieel karakter en geen officiële bewijswaarde hebben en weliswaar een bijkomend bewijs kunnen zijn van de aangehaalde feiten doch op zich niet volstaan om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen, vermag verzoekers lidkaart van de SLPP hoogstens aan te tonen dat hij lid was van deze partij (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 3; administratief dossier, stuk 13: documenten). Deze lidkaart bevat echter in het geheel geen gegevens die afbreuk kunnen doen aan de voormelde, concrete vaststellingen inzake zijn beweerdde problemen in Bo.

Ook de neergelegde omslag bevat geen gegevens die hieraan afbreuk zouden kunnen doen (administratief dossier, stuk 13: documenten).

Ten aanzien van het neergelegde krantenartikel uit *The New Storm* van 23 september 2011 (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 5; administratief dossier, stuk 13: documenten), dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen niet betwist waaruit blijkt dat ernstige vragen rijzen bij de authenticiteit van de neergelegde krant. Dat de neergelegde krant niet authentiek is, blijkt tevens uit het feit dat de datum en de inhoud van het artikel dat op verzoeker betrekking heeft manifest in strijd zijn met het door hem uiteengezette asielrelaas. Volgens verzoekers verklaringen zou hij immers slechts op 23 september 2011 door toedoen van de pastoor zijn vrijgelaten uit de gevangenis door een politieagent. Vervolgens zou hij nog verscheidene maanden bij de pastoor hebben verbleven alvorens het land uiteindelijk te verlaten in januari 2012 (administratief dossier, stuk 5, p., 11-13). Niet alleen is het, in acht genomen dat verzoeker slechts op 23 september 2011 werd vrijgelaten, niet geloofwaardig dat reeds op diezelfde datum een artikel in de krant zou staan waarin deze vrijlating wordt vermeld, doch tevens is het manifest onaannemelijk dat in dit artikel zou worden vermeld dat verzoeker uiteindelijk het Sierra Leoons grondgebied is ontvlucht aangezien deze vlucht dateert van januari 2012, i.e. verscheidene maanden na de verschijning van het artikel. Dat verzoeker zich van een dergelijk bedenkelijk stuk bedient ter adstructie van zijn asielaanvraag ondergraft op ernstige wijze zijn algehele geloofwaardigheid.

Het internetartikel van de website *Sierra Express Media* van 12 september 2011 is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 4). Dergelijke algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou worden bedreigd en vervolgd. Hij dient zijn vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan degene ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de *sub* 2.2.4. hieromtrent gedane vaststellingen, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS